

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De geest van het
Priesterschap (deel 1)

Hebben de bisschopswijdingen
een wezenlijk bestanddeel van het
katholieke geloof aangetast: de
eenheid van de Kerk? (2/3)

Dankbrief E.H. Jan De Bruyn

Historiek van de Kapel van het
Allerheiligste Sacrament

Zo lief heeft God de wereld gehad,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven;
opdat allen, die in Hem geloven, niet verloren gaan,
maar het eeuwig leven hebben.

Door Gods wil apostel van Christus Jezus

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

Voor onze gemeenschap werden de laatste weken gevuld met veel emoties.

Na de steeds succesvollere Sacramentsprocessie was al onze aandacht en energie gericht op de priesterwijding van een kind van onze priorij en de feestelijkheden die aan zijn eerste HH. Missen verbonden waren. Wat een geluk dat we met zovelen waren om E.H. De Bruyn te vergezellen.

Het priesterschap! Wat een Godsgeschenk!

Hebt u ooit de interesse gehad om te vergelijken hoe de heilige Paulus zijn epistels begint? Tot de Romeinen zegt hij: "Van Paulus, dienstknecht van Christus Jezus door Gods roeping apostel".

Aan de Korintiërs: "Van Paulus, door Gods wil geroepen tot apostel van Christus Jezus".

Aan de Korintiërs (tweede Brief): "Van Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus".

Aan de Galaten: "Ik, Paulus, apostel, niet vanwege mensen noch door een mens, maar door Jezus Christus en God de Vader die Hem uit de dood heeft opgewekt".

Aan de Efeziërs: "Van Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus".

Aan de Filippenzen: "Van Paulus en Timóteüs, dienstknechten van Christus Jezus".

Aan de Kolossenzen: "Van Paulus, door Gods wil apostel van Christus Jezus, en onze broeder Timóteüs".

Aan Timotheüs: "Van Paulus, apostel van Christus Jezus krachtens de opdracht van God onze Heiland en van Christus Jezus onze hoop".

Aan Timotheüs: "Van Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, volgens de belofte van het leven dat in Christus Jezus is".

Aan Philemon: "Van Paulus, gevangene van Christus Jezus".

Waarom al deze citaten, zult u zeggen? Om een

glorietitel: "Apostel van Jezus Christus door Gods wil". Dit is de glorietitel van de heilige Paulus, de grote heilige Paulus, de onvermoeibare heilige Paulus die voordien Saul was, de vervolger van de christenen. Dit is de eretitel waarmee alle brieven van Paulus beginnen, die al 2000 jaar de gelovigen onderrichten: "Apostel van Jezus Christus, door Gods wil".

Sla deze bladzijde niet om, u die getrouwd zijt. Sluit deze *Monstrans* ook niet, gij die uitziet naar een huwelijk. Lees deze bladzijden wel, gij die werkt of gepensioneerd zijt. De roepingskwestie gaat u aan, gaat ons allen aan. Meisjes, jongens, ouders, kinderen.

Enerzijds omdat de roepingskwestie de vraag is van de priester, het is de vraag van het leven en het voortbestaan van de Kerk, het is de vraag van ons leven, geestelijk leven, leven van de ziel. Ja, het gaat ons aan. En dit is de reden voor de overlevingsoperatie van Aartsbisschop Lefebvre op 30 juni 1988 door de wijding van 4 bisschoppen, zodat de katholieke traditie kan worden voortgezet en tot op de dag van vandaag voortduurt. Lees erover in deze *Monstrans*.

En aan de andere kant hebben we allemaal een roeping, ieder zijn eigen, op deze aarde. Een roeping die ons naar de hemel moet leiden. Datgene waartoe God ons roept.

In dit nummer kunt u in foto's een beetje de vreugden herbeleven die we mochten meemaken. Niet de vreugde van een enkele jongeman die Gods roepstem heeft gevolgd, maar de vreugde van onze hele gemeenschap die zal profiteren van de genaden die Jezus Christus door zijn nieuwe priester wil doorgeven. Want de priester is geen priester voor zichzelf, neen, zijn titel van glorie is een apostel te zijn, een dienaar van Onze Heer te zijn, door Gods wil. Voor de redding van zielen!

Heer, geef ons vele heilige priesters.

De geest van het Priesterschap (deel 1)

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de twaalfde brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Het schooljaar begint en daarmee ook het begin van een nieuw apostolaat. U heeft de lijst ontvangen van de nieuwe ambtsdragers, van de biechtvaders van de religieuzen, van de priesters belast met het godsdienstonderricht in de colleges en de lycea. Elke pastoor, overste, directeur, heeft op zijn beurt de functies voor dit jaar verdeeld onder zijn medewerkers.

Ik kan niet verhinderen te denken aan volgende woorden uit de H Schrift, waaraan wij herinnerd worden op deze dag van het feest van de HH Apostelen Simon en Judas: *Ornamenta enim caelorum sunt virtutes praedicantium... Alii datur per Spiritum sermo sapientiae... alii sermo scientiae... Haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus* (De ornamenten van de hemel zijn de deugden van de predikanten ... Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven ... aan de ander een woord van kennis ... Dit alles wordt echter bewerkt door dezelfde Geest — Preek 30 over het Evangelie van de H Paus Gregorius).

Mogen wij altijd deze lasten en werken die ons zijn toevertrouwd met deze geest van geloof beschouwen, met deze overtuiging dat het de goddelijke Geest is die zich van ons wil bedienen voor dit bepaald apostolaat in deze plaats op dit moment van ons leven. Wat een bron van leven en vertrouwen voor onze priesterlijke en religieuze zielen.

Deze paar lijnen die volgen, mijn beste vrienden, hebben tot doel om u beter uw priesterlijk ideaal te doen naleven. Zij kunnen, alle verhoudingen in acht genomen, ook dienen voor onze dierbare broeders. Gelieve in deze herhaling van de principes en de consequenties, die eruit getrokken moeten worden, alleen maar mijn vurig verlangen te zien om u

allen te zien leven als heilige en ijverige priesters, verteerd door de liefde tot God en tot de zielen naar het voorbeeld van Onze Heer en zijn leven-gevende geest.

U bent in de eerste plaats priesters van een priesterschap van gebed, lof en aanbidding. U bent in de tweede plaats priesters van een priesterschap dat uw zielen en die van uw naaste en in het bijzonder van de zielen tot wie u gezonden bent, heiligt. U bent bijgevolg priesters van een priesterschap van het offer, van zelfopoffering.

Deze drie aspecten van het priesterschap zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Men kan het ene niet willen zonder het andere. Men kan God niet loven en zich niet bekommeren om zijn naaste. Men kan niet één en al liefde zijn tot God en de zielen en zichzelf zoeken.

Ik zal niet verder ingaan op het eerste aspect. Ik heb reeds in een rondschrĳven in ongeveer dezelfde periode uitvoerig de noodzaak uitgelegd om zielen van gebed te zijn, om echte apostelen te zijn. Ik heb u in het bijzonder gezegd dat het met dezelfde ijver is dat de priester zich naar zijn kerk begeeft, naar zijn altaar om te bidden en zich in aanbidding te storten en dat hij zich naar de zielen begeeft die de zorgen van zijn priesterschap verlangen.

Het blijft altijd waar, maar wij moeten eraan denken in moeilijke periodes en in tijden van vervolging van de Kerk. Geen enkele beproeving, geen enkele gevangenis kan ons verhinderen om uit onze zielen de wierook van ons gebed te laten opstijgen. Dat is de essentie van de ziel van de priester. *Pater clarificavi super terram* (Vader ik heb U verheerlijkt op aarde — Johannes 17,4). Wij zijn bijzonder tot dit doel gewĳd.

Als wij dit gevoel voor het gebed hebben en als wij er diep van overtuigd zijn dat ons eerste

apostolaat te bidden is, dan zullen wij misschien trouwer zijn om 's morgens op te staan om te bidden, om ons brevier te lezen in de kalmte van de eerste uren van de dag. En wij zullen edelmoediger zijn in de discipline van het leven door ons apostolaat daarbuiten ten laatste om 22 uur te beëindigen, teneinde de noodzakelijke rust te nemen en het apostolaat van gebed niet te ruïneren.

Over het algemeen zouden wij om 5.25 uur moeten opstaan, om 5.45 uur ons gebed beginnen en het belangrijkste deel van ons brevier gelezen hebben, onze Heilige Mis opgedragen hebben, onze dankzegging te hebben gedaan en ons ontbijt genomen voor acht uur. Dan zal de Heer met ons zijn om ons in alle vrijheid aan ons apostolaat te wijden, dat dan veel vruchtbaarder zal zijn.

Het is leven in een illusie en getuigt van een zekere aanmatiging om aan de arbeid en de tijd bestemd voor contacten, vergaderingen en bezoeken, een groter belang en apostolische waarde te geven dan aan het gebed, de Heilige Mis, het woord van God en de sacramenten. Het apostolaat is bovenal het werk van Christus en van zijn Geest, een mysterieus en bovennatuurlijk werk.

Tweede aspect van ons priesterschap: heiliging van onze zielen en van deze van onze naaste, in het bijzonder van diegene tot wie wij gezonden zijn.

Het is een voortdurende bekommernis voor de apostelen: zichzelf te heiligen om anderen te heiligen. De brieven van Paulus aan Timotheus en Titus zijn er de getuige van. Denken wij aan onze dikwijls op de proef gestelde, door onszelf verwaarloosde zielen, terwijl wij gans de dag anderen aanzetten om de hunne niet te verwaarlozen. Laten wij vaak het sacrament van de biecht ontvangen. Moge ons apostolaat voor ons een voortdurende bron van heiliging zijn, zodat wij de zielen kunnen helpen zich te verheffen tot God. Is het geen bewijs van onze geestelijke armoede, wanneer wij niet in staat zijn de edelmoedige zielen in het sacrament van de biecht de adviezen en de raad te geven, die zij van ons verwachten of wanneer wij vermijden een geestelijke conferentie, een korte recollectie of retraite te geven. *Et pro eis ego sanctifico meipsum, ut sunt et ipsi sanctificati* (En Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij in waarheid geheiligd mogen zijn — Joh 17,19).

Deze innerlijke gesteldheid stelt ons in een staat van dienstbaarheid, in de handen van de Heer, zodat we klaar zijn om te werken in de akker van de Meester, zodra ons deel ons zal worden toegewezen. Want de “Missie” is van kapitaal belang en het is zij die ons de adem van de Geest geeft die ons toelaat

ons een echte herder te noemen en ons als een echte herder te presenteren, gestuurd door God en de Kerk. Zonder deze “Missie” hebben wij geen enkel recht op de zielen.

Deze door de Kerk uitgedrukte “Missie” is een eer die ons niet toekomt. De apostelen hebben voortdurend hun onwaardigheid betuigd tegenover hun apostolische taak. Zij hebben geprobeerd de meest gehoorzame en soepele instrumenten te zijn van de genade van God. Zodoende is deze Missie helemaal van God, tot God en voor God. Terwijl wij met een onvermoeibare ijver werken om de wijngaard van de Heer te laten groeien, moeten wij weten dat wij slechts knechten, onnutte knechten zijn, want God zou zonder ons kunnen.

Dat brengt er mij toe te besluiten dat wij nooit een functie als de onze moeten beschouwen, ons er nooit persoonlijk aan mogen hechten en nooit mogen proberen de zielen, die ons zijn toevertrouwd, aan onze persoon te binden. Wij moeten hen steeds goed doen begrijpen dat wij slechts tijdelijke wijngaardeniers zijn, tewerkgesteld voor een tijdje. Ook hier maken wij ons illusies en zijn wij zo verwaand te geloven dat wij de enigen zijn die bekwaam zijn die of die functie waardig te vervullen of die taak tot een goed einde te brengen. Men zal het ons misschien zeggen! Maar laten wij God danken, die door ons van functie te doen veranderen, vermijdt dat men zich aan ons persoonlijk bindt in plaats van zich aan Hem te binden, de enige ware priester, de enige ware zaligmaker, en op een dag de enige beloner van de zielen.

► WORDT VERVOLGD.

Zo lief heeft God de wereld gehad,
dat Hij zijn eniggeboren Zoon heeft gegeven;
opdat allen, die in Hem geloven, niet verloren gaan,
maar het eeuwige leven hebben.

Johannes 3, 16

JAN MARIA DE BRUYN FSSPX
PRIESTER IN EEUWIGHEID

Zaitzkofen, 2 juli 2022

Sacramentsprocessie 2022

Hebben de bisschopswijdingen een wezenlijk bestanddeel van het katholieke geloof aangetast: de eenheid van de Kerk? (2/3)

E.H. Jean-Michel Gleize, Porte Latine

In het tweede gesprek van de rubriek “theologie”, op de webpagina “Claves.org” van 27 april 2022, geeft Pater de Blnières aan wat volgens hem “het criterium is om de wijdingen van 1988 te beoordelen”. De priesters en de gelovigen die Mgr. Lefebvre niet zijn willen volgen zouden niet hebben gehandeld op grond van een verkeerd begrip van gehoorzaamheid, evenmin uit zuiver tactische overwegingen of met het oog op enig voordeel. Wat in het geding zou zijn geweest, en zou zijn, “is een oordeel ten gronde wat betreft de hiërarchische gemeenschap als wezenlijk bestanddeel van het geloof en het raamwerk der katholieke Kerk”. De bisschopswijding tegen de wil van de Paus zij “een intrinsiek verkeerde daad omdat ze een bestanddeel van het katholieke geloof aantast”. Dat bestanddeel bepaalt dat een bisschop de wijding moet ontvangen “binnen de hiërarchische gemeenschap onder alle katholieke bisschoppen”, waarvoor de bisschop van Rome — de opvolger van Petrus — borg staat, dit om niet alleen geldig, maar ook wettig te zijn. Op die manier vormt het ontvangen van een bisschopswijding zonder pauselijke instemming “een zeer ernstige inbreuk op de eenheid van de Kerk zelf”.

2. Pater de Blnières verwijst hier naar de Encycliek *Ad apostolorum Principis* van Pius XII, evenals naar het nummer 4 van het *Motu proprio Ecclesia Dei adflicta*. Welnu, de ene noch de andere geciteerde tekst zijn relevant om de wijdingen van 30 juni 1988 te beoordelen.

3. De tekst die van aard zou zijn om ons op weg te helpen is die welke niet door pater de Blnières wordt geciteerd: het gaat om het nummer 3 van het *Motu proprio Ecclesia Dei adflicta*. In tegenstelling tot wat de stichter van de Broederschap van Sint-Vincent Ferrer stelt, vormt de wijding van een bisschop zonder pauselijk mandaat, en tegen de

uitdrukkelijke wil van de Kerkvorst in, **op zichzelf** geen “daad van schismatieke aard”. Het *Motu proprio* van Johannes Paulus II begint veeleer met te zeggen dat een wijding van dien aard “**op zichzelf** een ongehoorzaamheid is aan de Paus van Rome”.¹ Welnu, ongehoorzaamheid is iets heel anders dan schisma.² Het is daarom dat het wijden van een bisschop zonder pauselijk mandaat en het veroorzaken van een schisma twee fundamenteel verschillende daden zijn. Het eerste kan aanleiding geven tot het tweede, maar niet noodzakelijk. Bij een schisma wordt inderdaad het oppergezag van de Paus in beginsel afgewezen en dat vindt plaats bij wie beweert een macht te kunnen verlenen die alleen door de Paus (en niet een gewone bisschop) kan worden verleend, namelijk een mandaat om de Kerk te besturen. Een bisschop wijden zonder pauselijk mandaat is de Paus ongehoorzaam zijn door een macht door te geven die door iedere bisschop kan worden verleend, de macht om te wijden in de Kerk, maar alleen met de toestemming van de Paus.

4. Een bisschop is immers bisschop, omdat hij twee verschillende machten ontvangt en bezit: de wijdingsmacht of macht om te wijden door de sacramenten op geldige wijze toe te dienen; de rechtsmacht of macht om te besturen door wetten op te stellen. De bisschop ontvangt de macht om te wijden door zijn wijding en hij ontvangt de macht om te besturen door de kerkelijke zending, door middel waarvan de Kerkvorst hem deze macht om te besturen doorgeeft.³ De wijding als zodanig is, sacramenteel of ritueel gesproken, niet de daad waarmee de macht om te besturen wordt doorgegeven. Die macht wordt doorgegeven in dezelfde mate waarin de gewijde bisschop, van pauswege overigens, de kerkelijke zending van de Kerkvorst ontvangt — namelijk

bovenop zijn wijding, die hem enkel de macht om te wijden bezorgt. Het is meestal de gewoonte dat de bisschop beide machten, de wijdings- en de rechtsmacht, tegelijk ontvangt. Het kan ook gebeuren dat een bisschop wordt gewijd zonder dat hij de macht om te besturen ontvangt. Dat geldt voor titulaire bisschoppen⁴ of *ad honores consecrati*, en inderdaad, we zien dat er ook buiten de Kerk (bijvoorbeeld bij schismatici) geldig gewijde bisschoppen bestaan, die bijgevolg werkelijk wijdingsmacht bezitten, ontvangen door een wijding, maar van de Paus geen bestuursmacht hebben ontvangen, aangezien de sekte waar ze deel van uitmaken het gezag van de Paus, dat door de Christus voor zijn Kerk is gewild, niet erkent.⁵ Die bisschoppen zijn niet alleen ongehoorzaam, ze zijn schismatiek in de mate dat de bisschop die hen wijdt zich het gezag van de Paus toe-eigent om hun een bestuursmacht te verlenen die alleen door de Paus kan worden verleend. Zo gaat het met de gewijde schismatieke bisschoppen in de patriottische Kerk van de communistische staat in China, van wie sprake is in de Encycliek [Ad apostolorum Principis van 29 juni 1958](#):⁶ “bisschoppen die niet zijn benoemd noch bevestigd door de Heilige Stoel, zelfs zijn gekozen en gewijd tegen de uitdrukkelijke verordeningen ervan, kunnen geen enkel leergezag of geen enkele rechtsmacht genieten: want de rechtsmacht komt de bisschoppen slechts via de Kerkvorst toe. [...] De daden die met de wijdingsmacht gepaard gaan, en door die geestelijken worden verricht, zijn in hoge mate ongeoorloofd, dat wil zeggen zondig en heiligschennend, zelfs als ze geldig zijn — in de veronderstelling dat de door hen ontvangen wijdingen geldig waren”.

5. Welnu, het is duidelijk — want hij heeft het uitdrukkelijk gezegd in de [Homilie van 30 juni 1988](#) — dat Mgr. Lefebvre niet de wil heeft gehad om de bestuursmacht aan de door hem gewijde bisschoppen te verlenen en zich daarvoor het gezag van de Paus toe te eigenen, wat een schisma zou hebben betekend. “Wij zijn geen scheurmakers”, zegt hij. “Als de excommunicatie is uitgesproken tegen de bisschoppen van China — die zich van Rome hebben afgescheurd, en aan de Chinese regering onderworpen —, dan is het heel begrijpelijk waarom Paus Pius XII hen heeft geëxcommuniceerd. Maar er is voor ons helemaal geen sprake van ons van Rome af te scheuren, ons aan enige vreemde macht buiten Rome te onderwerpen en een soort parallelle Kerk te vormen, zoals de bisschoppen van Palma de Troja hebben gedaan in Spanje, die een Paus hebben

benoemd, en een college van kardinalen opgericht. Er is geen sprake van iets wat daarop lijkt voor ons. Die ellendige gedachten om van Rome afstand te nemen komen niet eens in ons op”. In Mgr. Lefebvre’s bedoeling is met de wijdingen in Ecône, zelfs zonder pauselijk mandaat, niet meer of niet minder dan de wijdingsmacht verleend en geenszins de rechtsmacht. Ze zouden dus geen daad van schismatieke aard kunnen zijn en hooguit een van ongehoorzaamheid.

6. Welnu, een daad vormt een ongehoorzaamheid enkel en alleen als ze tegen een rechtmatig, door de overste gewild gebod indruist. Er zal dus om twee redenen geen ongehoorzaamheid zijn. Hetzij omdat degene die gebiedt niet de overste is, en in dit geval rechtvaardigen degenen die zonder pauselijk mandaat bisschoppen wijden zich door te zeggen dat Johannes Paulus II geen Paus is, wat de stelling is van het [sedevacantisme](#), eertijds aangehangen door bijvoorbeeld Pater Guérard des Lauriers. Hetzij omdat degene die gebiedt weliswaar overste is, maar geen uitdrukking geeft aan een rechtmatig gebod doordat dit menselijke gebod indruist tegen het gebod van God, dat hoger staat.⁷ Welnu, zoals we hier in het vorige artikel [“Lété 1988”](#) hebben laten zien, druist het gebod waardoor Johannes Paulus II Mgr. Lefebvre opdraagt niet over te gaan tot de geplande bisschopswijdingen tegen de wil van God in, wil die erin bestaat — dankzij het priesterschap — het overleven van de Traditie in de Kerk te verzekeren, een overleven dat in groot gevaar werd gebracht door het verkeerde, “onvolledige en tegenstrijdige” Traditiebegrip, opgelegd en verbreid door de Romeinse gezagsdragers (onder wie Johannes Paulus II zelf). De wijding van 30 juni 1988 is dus geen schismatieke daad noch een daad van ongehoorzaamheid.

7. Ze was de overlevingsoperatie van de Traditie, zoals Mgr. Lefebvre dat heel goed heeft uitgelegd: “Vandaag, deze dag, is de overlevingsoperatie en als ik deze operatie mét Rome had gedaan door de akkoorden die we hadden ondertekend voort te zetten en de uitvoering van deze akkoorden na te streven, dan deed ik de zelfmoordoperatie. Er is geen keuze. We moeten overleven en het is daarom dat ik ervan overtuigd ben vandaag de Traditie, namelijk de katholieke Kerk, te doen voortleven door bisschoppen te wijden”.

8. Pater de Blnières slaat de bal hier dus twee keer mis. Neen, het is niet waar dat een wijding tegen de wil van de Paus intrinsiek verkeerd zij, omdat ze een bestanddeel van het katholieke geloof aantast; alles hangt af van de — al dan niet

Crisis in de Kerk

rechtmatige — wil van de Paus. En neen, evenmin “zijn de wijdingen van 1988 een inbreuk op de eenheid van de Kerk zelf.” ► WORDT VERVOLGD.

VOETNOTEN

¹ “In semetipso talis actus fuit inoboedientia adversus Romanum Pontificem”.

² Cajetanus, Commentaar op de Summa theologica, 2a2ae, vraag 39, artikel 1, n° VII; cf. het [nummer van april 2018 van Courier de Rome](#).

³ Dat is wat Sint-Thomas leert in *Summa theologica*, 2a2ae, vraag 39, artikel 3, corpus. Dat is ook wat andere auteurs leren, bijvoorbeeld Louis Billot, “De episcopatu, thèse 32, § 1” in *De sacramentis*, t. 2, p. 315; Charles Journet, *L’Eglise du Verbe Incarné*, deel I: “La hiérarchie apostolique”, Desclée de Brouwer, 1955, pp. 34-35 en 637-640. Op het ogenblik van het Tweede Vaticaans Concilie hebben concilievaarders die lid waren van de Coetus aan die doctrine herinnerd, om de dwalingen in het schema over de toekomstige Kerk aan te kaarten. Zie de *Acta synodalia concilii Vaticani secundi*, in vol II, pars I, de

neergeschreven waarnemingen van Dom Jean Prou (pp. 557-559) na de tweede zitting van het Concilie (1963) en in vol. III, pars I, die van kardinaal Browne (pp. 629-630) et Mgr. Carli (pp. 660-661) over het schema *De Ecclesia*, na de derde zitting van het Concilie (zomer 1964).

⁴ Zij werden eertijds bisschoppen *in partibus infidelium* genoemd, benaming die werd afgekort door een decreet van de Heilige Congregatie voor de verbreiding van het geloof (27 februari 1882). De benaming “titulair” komt doordat ze de titel ontvingen van een oud-bisdom, dat nu hoofdzakelijk door ongelovigen of scheurmakers wordt bewoond. Cf. F. Claeys-Bouuaert, “Evêques” in *Dictionnaire de droit canonique* van Raoul Naz, t. V, col. 574.

⁵ Louis Billot, “De episcopatu, thèse 32, § 1” in *De sacramentis*, t. 2, p. 317.

⁶ AAS, t. L, p. 601 et sq.

⁷ Sint-Thomas van Aquino, *Summa theologica*, 2a2ae, vraag 104, artikel 5.

Linksboven: Eerwaarde De Bruyn geeft de eerste zegen direct na de priesterwijding in Zaitzkofen (2 juli 2022); midden en rechts: de eerste zegen na zijn Eremis in de Hemelstraat in Antwerpen (9 juli 2022); onderaan: de feestmaaltijd na zijn Eremis in Antwerpen.

Dierbare gelovigen,

Afgelopen weken vroegen vele gelovigen mij:
"Hoe voelt u zich nu als nieuwe priester?"

Ik denk dat de houding van een pas gewijde priester voornamelijk uit twee eigenschappen bestaat: enerzijds verbazing, anderzijds dankbaarheid.

Eerst verbazing en verwondering. Het priesterschap is een ontzaglijk mysterie van de liefde Gods, van de liefde van Onze Lieve Heer voor de onsterfelijke zielen. Het priesterschap is een uitvinding van de goddelijke liefde, die alle menselijk begrip overstijgt. God, die een zwak en gebrekkig schepsel als instrument van zijn liefde en genade wil gebruiken om de zielen te overladen met zijn genade en liefde. God is in zijn almacht generlei gebonden zijn genade mee te delen via de priester en de sacramenten. En toch wil Hij dit! Hij wil de menselijke priester met zijn goddelijke macht bekleden en hem tot een andere Christus maken. De priester is waarlijk een andere Christus. In het Heilig Misoffer wil de eeuwige Hogepriester Jezus Christus zich van de priester bedienen om zijn kruisoffer op het altaar tegenwoordig te stellen. Hij wil de priester gebruiken om in het sacrament van de biecht de zielen in zijn voor ons vergoten bloed rein te wassen. Hij wil de handen van de priester gebruiken zodat, gelijk de bisschop zegt bij de handenzalving van de nieuwe priester, alles gezegend weze wat deze handen zegenen. Als nieuwe priester stelt men zich de vraag: "Waarom Heer? Waarom wilt U mij gebruiken voor wat enkel U toekomt?" Het antwoord ligt in de overvloed van zijn goedheid. God wil ons aan zijn goddelijke goedheid, zijn goddelijke almacht laten deelnemen door de bemiddeling van de priester. God heeft geen grote dingen met de mensen voor, maar de grootst mogelijke dingen! Zijn eigen goddelijk leven, zijn eigen goddelijk geluk wil Hij de mensen schenken. Menselijke wijsheid en menselijke grootheid wordt hier te schande of gelijk het de H. Paulus zegt: "God heeft het zwakke verkozen, om het sterke te beschamen". Een priester die gelooft in zijn priesterschap zal nooit die verbazing, die verwondering over het hem gegeven priesterschap verliezen; het wordt een permanente levenshouding.

Daaruit vloeit een grote dankbaarheid voort. Dankbaarheid voor deze grote genade van het priesterschap. De menselijke priester heeft in zijn leven zo dikwijls de barmhartigheid Gods mogen

ervaren en nu mag hij als priester een instrument zijn van die goddelijke barmhartigheid. De priesterkandidaten mogen zelf een tekst kiezen die op het doekje wordt opgenaaid, dat rond de gezalfde handen van de priester wordt gebonden. Ik heb gekozen voor het psalmvers: "misericordias Domini in aeternum cantabo"; "ik wil de barmhartigheid Gods bezingen in alle eeuwigheid!" Ja, deze gezalfde handen mogen voortaan de poorten van het goddelijke Hart van Jezus openen om de zielen met zijn barmhartigheid en liefde te overladen!

Dankbaarheid ten opzichte van God, maar ook dankbaarheid ten opzichte van alle trouwe priesters en gelovigen. Als op 2 juli een nieuwe priester van ons district gewijd werd, dan is dat te danken aan de onophoudelijke gebeden en offers van zovele gelovige zielen die God vragen: "Mijn God schenk ons priesters! Mijn God schenk ons heilige priesters! Mijn God schenk ons veel heilige priesters!" In zoverre ben ik als nieuwe priester de vrucht van uw gebed en uw offer. Nu ik elke dag aan het altaar sta, smee ik de almachtige God, tijdens het memento voor de levenden, u allen te vergelden voor al die jaren van gebed, trouw en zelfopoffering. Hij alleen weet wie er allemaal - en in welke mate - eenieder tot mijn roeping heeft bijgedragen.

De voorbije weken mocht ik getuige zijn van uw grote vreugde. Vele mensen kwamen naar mijn priesterwijding in Zaitzkofen en mijn Eremissen doorheen het district. Het getuigt van een diepe geloofsgeest en een groot verlangen naar Onze Heer Jezus Christus. Jullie willen Onze Heer Jezus Christus herkennen in de priester. Jullie verwachten dat Hij Jezus zichtbaar maakt op aarde. Wat een opgave! Maar ook welk een gebrekkigheid van de menselijke priester. Een priester van ons district zei me onlangs: "We moeten iedere dag opnieuw priester worden." Vandaar wil ik u niet alleen van harte danken, maar ook om u blijvend gebed vragen voor alle priesters, uw priesters, opdat ze trouwe en authentieke vertegenwoordigers mogen zijn van de enige Hogepriester, Onze Heer Jezus Christus. De afgelopen feestdagen waren feestdagen van het priesterschap van onze Heer, van zijn liefde voor de zielen, van zijn liefde voor u en mij! Hem zij alle eer en lof in eeuwigheid!

Met mijn priesterlijke zegensgroet,
Eerwaarde Jan De Bruyn

Priesterwijding 02.07.2022

E.H. Jan De Bruyn

Rechtsboven: met vereende krachten wordt een ontbijtbuffet klaargemaakt na zijn eerste Mis in Zaitzkofen op zondag 3 juli; rechts en midden: foto's tijdens of na de ceremonie van de priesterwijding op zaterdag 2 juli. Onderaan: het grootste deel van de grote groep uit de Benelux die naar Zaitzkofen is afgereisd.

Een groep van 50 personen is met een reisbus vanuit de Nederlanden naar Zaitzkofen in Beieren (Duitsland) gekomen. Zij logeerden in het mooi gelegen hotel Michel in het hart van de hoofdstad van 'Niederbayern', Landshut, dat met zijn burcht en oude centrum een prachtige locatie vormde om de rijke Beierse cultuur te leren kennen. Andere groepjes reisden in familieverband of met vrienden en vonden een gastvrije weide in de tuinen bij het seminarie om hun tenten op te zetten. s' Avonds was er een gezamenlijke barbecue georganiseerd. Zo werd de genadenrijke priesterwijding tegelijk een aangename gelegenheid om elkaar beter te leren kennen.

Eremissen E.H. De Bruyn

Links en onder: in de Kapel van het Allerheiligste Sacrament te Antwerpen (9 juli 2022); rechtsboven: in het Herz Jesu-Seminar te Zaitzkofen (3 juli 2022);
rechtsmidden: in de Sint-Amanduskapel te Gent (17 juli 2022)

Historiek van de Kapel van het Allerheiligste Sacrament

De oprichting van de “Congregatie van de voortdurende aanbidding,” in 1856 als reactie op het antiklerikalisme tijdens het Franse bewind

Juffr. Griet Lucy Beldé, parochiaan en archeologe

Naar aanleiding van de restauratiewerken van onze kapel zal in deze rubriek het ontstaan en de geschiedenis van onze kapel worden belicht.

Het succes van religieuze instituten toegewijd aan het Heilig Sacrament, zoals initieel ook onze Kapel de Congregatie van voortdurende aanbidding opgericht door Anna De Meeûs, kaderde binnen het fenomeen van religieus ontwaken na de Franse Revolutie. Religieuze, katholieke instellingen en in het bijzonder het kloosterwezen hadden het tijdens de Verlichte en revolutionaire regimes van de 18de en begin 19de eeuw erg zwaar te verduren gehad. In sommige gebieden waren ze nagenoeg van de kaart geveegd. Vanaf 1830 kwam het evenwel tot een heropleving van de religiositeit en het kloosterleven in het bijzonder. De 19de-eeuwse vroomheid was doordrongen van een verlangen naar boetedoening en eerherstel. Katholieken wilden plaatsvervangend boete doen voor de antiklerikale maatregelen van de revolutie en de religieuze onverschilligheid in de samenleving.¹

In deze aflevering van de Monstrans wordt ingegaan op wat dit antiklerikalisme onder het Franse bewind (1794 en 1814) voor Antwerpen en haar religieuze instellingen betekend heeft en waarop onder andere de oprichting van de Congregatie van de voortdurende aanbidding en het laten bouwen van onze kapel door Anna De Meeûs een reactie is geweest.

In het verleden stond erin bijna elke straat of steeg van Antwerpen wel een klooster, abdij of begijnhof. Volgende orden waren in Antwerpen gevestigd: Norbertijnen, Norbertinessen, Predikheren, Karthuizers, Kapucinessen, Augustijnen, Minderbroeders, Carmelitessen, Falcontinnen, Zwartzusters, Maricollen, Celrebroeders, Beggaarden en wellicht nog andere. Allen werden tijdens de Franse bezetting belaagd en verjaagd.

Om een duidelijk beeld te krijgen van de dramatiek die zich onder de Fransen voor de religie voltrokken heeft wil ik als voorbeeld graag ingaan op de verwoeste machtige Sint-Michielsabdij. Deze was tot aan haar ondergang in 1803 langs de Schelde gelegen, ter hoogte van de Kloosterstraat. De teloorgang van deze abdij is een typevoorbeeld voor het lot dat vele kloosters en abdijen in de Nederlanden, Frankrijk, Duitsland en daarbuiten in deze periode ondergingen. De abdij groeide vanaf de 12de eeuw uit tot één van de mooiste en rijkste abdijen van West-Europa.

Voor het ontstaan van de Sint-Michielsabdij moeten we teruggaan tot het begin van de 12de eeuw. Eén van de oorzaken was de komst van Tanchelm in Antwerpen, een onbesuisde ketter die vele heiligschennissen op zijn geweten had en daarmee het volk van het Heilig Sacrament afhield. Daarnaast waren de oude kapittelheren moeilijk te winnen voor het priesterschap, het celibaat en ook hun geregelde afwezigheid vormde een probleem. Bisschop Burchard van Kamerijk en markgraaf Godfried van Leuven ijverden daarom voor een strengere priestertucht en betere regeling van de eredienst. Naar aanleiding hiervan riep Burchard frater Norbertus, gekend om zijn godsvrucht naar Antwerpen omstreeks 1122. Norbertus (1080-1134) die later heilig verklaard werd, was de zoon van de Graaf van Gennep. Hij groeide op aan het hof van de prins-bisschop in Keulen. De heilige Norbertus was een voorvechter van de Eucharistische godsvrucht, zoals men tot dan toe nog niet gekend had. Tanchelm daarentegen legde zich net toe op het neerhalen van de waardigheid van het Sacrament, waardoor er onder het volk

Parochiaal

weinig godsvrucht was tot het Heilig Sacrament. De Heilige Norbertus predikte met veel ijver de godsvrucht tot de wezenlijke tegenwoordigheid van Christus in het Sacrament en stichtte de orde van de Prémonstranzers of Norbertijnen. In 1126 stichtte hij de Norbertijnenabdij te Antwerpen. Deze was gelegen langs de Schelde, op de plaats van de bestaande parochiekerk gewijd aan Sint-Michaël.²

Reeds in 1200 bestonden er in Europa al 1800 abdijen van de Witte orde. In 1202 getuigt hertog Hendrik I van de Sint-Michielsheren: “dat de geur welke zij verspreiden, welriekende was voor de Heer, als de geur van een volle akker, honderdvoud vruchten voortbrengende.” De abdij maakte zeer snel haar opgang en bezat omstreeks 1150 al uitgebreide landgoederen en eigendommen. In de daaropvolgende eeuwen breidde haar macht en rijkdom nog aanzienlijk uit.

Welk hoog aanzien de Sint-Michielsabdij genoot mag wel blijken uit het feit dat geen enkele regerende vorst Antwerpen bezocht of hij was te gast in de Sint-Michielsabdij. Om hen te herbergen werd speciaal daartoe het Prinsenhof ingericht wat niet moest onderdoen voor een koninklijk paleis. Vorsten die er onder andere verbleven waren Eduard III van Engeland (1340), Karel de Stoute (1465), Isabella van Bourbon (1462). Ze werd ziek, stierf er en werd er begraven. Verder verbleef er ook haar dochter Maria van Bourgondië en aartshertog

H. Doopsel van Maximiliaan.

Sint-Michielsabdij door Hendrik Causé naar P.P. Rubens, 17de eeuw (Rijksmuseum Amsterdam)

Maximiliaan en Maximiliaans vader keizer Frederik. Andere vermeldenswaardige gasten in het Prinsenhof waren de Franse koningin Maria de Medici, Keizer Karel (1520), Filips II (1549), Margareta van Parma, de hertog van Alva (1567), Willem de Zwijger (1577), François de Valois (1582), Alexander Farnese (1585), Aarshertogen Albrecht en Isabella (1599), prins-kardinaal Ferdinand van Oostenrijk (1635), Lodewijk XV (1746) en vele anderen.

Hoe uitzonderlijk rijk en schoon de abdij was blijkt ook uit de kunstschaten. De kerk was heel groot en had een sierlijke klokkentoren, die bekroond was met het standbeeld van Sint-Michiël. De bemeubeling was ongemeen rijk. In het hoogkoor boven op het dokzaal stonden de beelden van de Goede Herder en van de apostelen Paulus en Petrus. Het hoogaltaar was versierd met talrijke figuren en boven het altaar prijkte “De aanbidding van de drie koningen” door Peter Paul Rubens. Verder was de kerk versierd met beelden en schilderijen van andere grote kunstenaars zoals Erasmus Quellin, Cornelius De Vos, Gillis Mostaert, Hendrick Van Balen, Abraham Van Diepenbeeck en ook van Rubens hingen er nog verschillende schilderijen. De abdij was niet minder rijk aan kunstwerken van de hand van gekende kunstenaars zoals opnieuw verschillende werken van Rubens, Van Dijck, Tintoretto, Van Diepenbeeck, Francken, Sniijders, Seghers, Teniers, Bonavenuta Peeters, Jan Van Eyck, Quellin en nog anderen.³

Euwenlang heeft de abdij zich kunnen uitbreiden en aan betekenis winnen. Toch heeft de Sint-Michielsabdij het doorheen de tijd zwaar te verduren gehad tijdens de Beeldenstorm, de Spaanse furie, het protestantisme, de kerkvervolgingen en later onder het bewind van

Herinnering van een leuke parochiepicknick van de Sint-Amanduskapel.

Jozef II. Het ergste moest echter nog komen tijdens het Franse bewind. De Franse Revolutie die in 1789 losbrak werd een bron van rampen voor de oude abdij en zou ze tenslotte geheel tot de ondergang voeren. Bij de eerste komst van de Fransen in 1792 hadden de Norbertijnen het al zwaar te verduren gekregen en allerlei smaad en beledigingen moeten ondergaan. De abdij werd gebrandschat. De Norbertijnen konden onmogelijk deze zware oorlogsbelastingen betalen en moesten noodgedwongen overgaan tot de verkoop van eigendommen, zoals gronden en huizen. Meer dan tweehonderdertig paters zijn vervolgens als gijzelaars naar Frankrijk gevoerd. Aanvankelijk werden zij in de citadel gevangengenomen en vervolgens met schuiten naar Rijsel en Douai gevoerd om nooit meer weer te keren. Bij de tweede inval van de Fransen in 1794 werd overgegaan tot gedwongen onteigeningen. In 1795 werd in het Sint-Michielsklooster de civiele rechtbank van het Departement der Beide Nethen gevestigd. Op 16 december 1796 werden de paters onder Dargonne door republikeinse soldaten en in aanwezigheid van een grote menigte uit hun klooster gedreven. Een half jaar later in april 1797 werd de abdij te koop gesteld en verkocht in vier loten. Hierin vinden we een overzicht van de voormalige gebouwen van de Sint-Michielsabdij, wat een beeld geeft van de uitgebreidheid ervan. Het ging om een voorplein met ettelijke gebouwen waaronder veertien benedenkamers, de woning van de provisor, een grote tuin met een schuur, het Prinsenhof, een brouwerij, magazijnen, een koetshuis, de abts- en kloosterwoningen, de kerk, de bibliotheek, binnenplaatsen en hoven. De bibliotheek werd leeggemaakt en honderd schilderijen werden geroofd en naar het Louvre overgebracht.⁴

Omdat Napoleon in Antwerpen een oorlogshaven wilde uitbouwen gericht op Engeland werd een deel van de gebouwen gesloopt voor de aanleg van een scheepstimmerwerf en een marine-arsenaal. In de kerk en de abdijgebouwen werden magazijnen, werkplaatsen en kantoren ingericht. In 1830 tijdens de Belgische Opstand werden de resterende gebouwen gebombardeerd en wat nog restte van de ooit zo machtige abdij werd verwoest.

De Sint-Michielsabdij had zoals andere kloosters haar eigen kerkhof, naast de talrijke begravingen in de kerk zelf. Al de abten en kanunniken werden er begraven daarenboven ook menige bewoners van Antwerpen. Tijdens recent archeologisch onderzoek naar de voormalige abdij werden er al meer dan driehonderd begravingen aan het licht gebracht. De graven werden ontdekt ter hoogte van de vroegere pandgang, maar ook ter hoogte van het 11de-eeuwse kerkhof toen Sint-Michiels nog de parochiekerk van Antwerpen was.

VOETNOTEN

- ¹ Suenens K., *Violatae caritas reparatio*, Negentiende-eeuwse sacramentsdevotie als wegbereider voor autonomie en ondernemerschap van vrouwelijke religieuzen, *Rituelen* 1, 6 (2016), p. 26.
- ² Prims FL., *Jong Antwerpen*, (Geschiedenis van Antwerpen, 1) (1927-1948), Antwerpen, 1981, p.40-41, 53-54.
- ³ De Lattin A., *Doorheen oud Antwerpen. Gids en inventaris van het hedendaags oud-Antwerpen*, Antwerpen 1935 p. 73-92.
- ⁴ Prims FL., *Idem*, p. 53-54.

Bedevaart Gorcum-Brielle
27-28 aug. 2022

Voettocht voor katholiek herstel
en nu ook voor
publiek eerherstel aan God!

Ga mee!!!
HH. Martelaren van Gorcum
450 jaar!

Vóór 8 aug. inschrijving sturen naar:
info@fsspx.nl

Zaterdag 8.00 u. oude St. Janstoren, Krijtstraat 1, Gorcum
Zondag 16.30 u. stadspoort Brielle: Oostdam/Kaalstraat

Aankondigingen

Retraites in de Hemelstraat

(inschrijvingen op fsspx.be/nl)

Mariale Retraite:

gemengd: **ma 10 - ma 15 okt 2022**

ZO
7.8

Voortdurende Aanbiddingsdag in de Hemelstraat

ZO
15.8

Aankomst van E.H. De Bruyn met uitgebreide receptie

DI
16.8

Fietstocht naar Keulen en Aken

Tot zaterdag 20 augustus.

Info: br.renemarkia@fsspx.be

inschrijving: fsspx.be/nl

ZA
27.8

Bedevaart Gorcum-Briele

Tot zondag 28 augustus.

VR
2.9

Gezinsweekend in Heuvelsven (Belgisch Limburg)

Tot zondag 4 september.

ZA
19.9

Sportdag te Bonheiden

ZA
1.10

Bedevaart naar Banneux

GEZINSWEEKEND

Willen wat God doet

VR 2 – ZO 4 SEPTEMBER

Heuvelsven 1, 3650 Dilsen-Stokkem (BE)

Activiteiten voor alle leeftijden

Geestelijke begeleiding door priesters

Gast sprekers

Dr. T. Devos & Mevr. L. Ronsmans

INFO: gezinsweekend@fsspx.be

Aanmelden via fsspx.be/nl

**€225
PER FAMILIE**

FSSPX-BENELUX

➤ **10U 30**

VOETBALTOERNOOI

Inschrijving - 20€ per team - vóór 4/09
via bonheidenfsspx.be (Lunch mogelijk voor 3€)

➤ **14U VOLLEYBAL EN BASKETBAL**

➤ **15U KINDERVOETBAL**

➤ **18U 30 AVONDETEN**

6€ per volwassene - 3€ per kind
Huisgemaakte desserts zijn welkom

➤ **20U VEILLÉE**

Gezellig samenzijn rond een kampvuur

SPORTCENTRUM "BERENTRODE"
GROTE DOELSTRAAT 1
2820 BONHEIDEN

bonheidenfsspx.be
bonheiden.fsspx@gmail.com

FSSPX in de Benelux

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Dinsdag 8.30 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 420 197
e-mail: vog.pius5.asbl@hotmail.com

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05
e-mail: stichtingsintjozef@fsspx.nl

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 18.30 u.
Za 9.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295,
D-45356 Essen
Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis 8.30, 10.30 u.

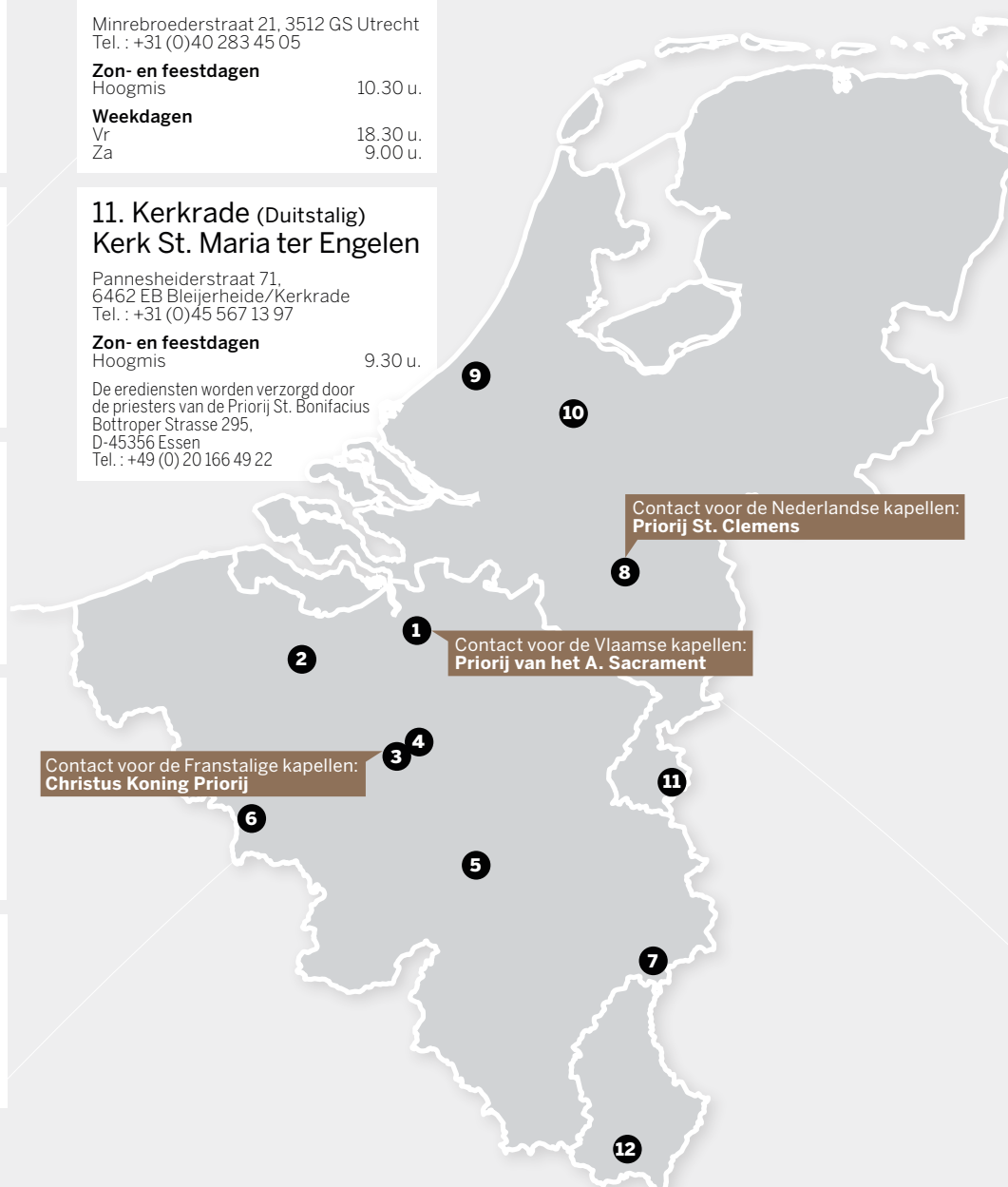
De Monstrans

is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de
Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verliinden, Prior

De Monstrans wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.